

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
JUDr. Martinou Radkovou ve věci

žalobce: I. H.
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Zdeňkem Šlajsem
sídlím Horní náměstí 12, 755 01 Vsetín

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlím Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 8. 2022, č. j. X, ve věci invalidního důchodu

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce navrhoval přezkoumání rozhodnutí žalované, citovaného v záhlaví, kterým žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 1. 4. 2022, č. j. X. Žalovaná tímto rozhodnutím zamítla žádost žalobce o invalidní důchod, protože podle posudku pracoviště žalované, oddělení lékařské posudkové služby Brno (dále jen „LPS Brno“), pracovní schopnost žalobce poklesla pouze o 20 %.
2. Žalobce v žalobě namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí a nedostatečné zjištění a nesprávné vyhodnocení skutkového stavu. Žalobce utrpěl před 33 lety při vojenském výcviku úraz hlezna, má trvalé následky a nyní se stav ještě zhoršil. Možnosti konzervativní léčby byly vyčerpány. V roce 2012 proběhla operace. Bolesti se stupňovaly po zhoršení artrózy. Došlo k utržení deltového vazů, který drží stabilitu, a ke zhoršení hybnosti hlezna. Žalobce nebude schopen zátěže levé dolní končetiny, bude

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

trvale nucen se vyvarovat větší fyzické zátěže a delší chůze. Pro žalobce je prakticky možná jen práce vsedě. Žalobce doposud nepobíral invalidní důchod, nemocenskou a žil s rodinou na hranici životního minima. Podle lékařských zpráv je žalobce trvale práce neschopen a úřad práce mu žádné vhodné místo nenašel. Posudky o invaliditě se nezabývaly doporučením ošetřujících lékařů přiznat žalobci invalidní důchod. Posudkoví lékaři žalobce osobně nevyšetřili. Přestože se žalobci zdravotní stav zhoršil, pokles pracovní schopnosti byl určen o 20 %, ačkoli posudková komise v roce 2018 stanovila pokles 35 %. Postižení žalobce je neléčitelné. Žalobcova pracovní schopnost poklesla ve skutečnosti o 35 – 45 %. Podle zprávy Vsetínské nemocnice, a. s., ze dne 15. 5. 2015 žalobce není schopen statické zátěže, práce v členitém terénu a chůze na vzdálenost delší než 150 – 200 m. Podle lékařských zpráv lze předpokládat pouze zhoršení zdravotního stavu. Posudky o invaliditě jsou formalistické. Invalidita vznikla 23. 9. 2016, kdy znalec doporučil v posudku přiznání invalidního důchodu. Žalobce navrhl, aby mu soud přiznal invalidní důchod z důvodu poklesu pracovní schopnosti o 35 %. Žalobce navrhl důkaz znaleckým posudkem MUDr. M.

3. **Žalovaná ve vyjádření k žalobě** popsala správní řízení, relevantní právní úpravu a zdůraznila, že v námitkovém řízení žalovaná vychází z posudku svého posudkového lékaře, protože se jedná o odbornou, medicínskou otázku, která vyžaduje znalosti v oboru medicíny a též v oboru posudkového lékařství. Tento posudek splňoval náležitosti posudku podle vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“). Žalovaná navrhla s ohledem na žalobu důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „posudková komise“ nebo „PK MPSV“) v souladu s § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon č. 582/1991 Sb.“).
4. **Žalobce v replice** žádal zhodnocení všech lékařských zpráv a námitek. Žalobce zaslal soudu další tři lékařské zprávy, které dokládají úraz na překážkové dráze při vojenské službě v roce 1989. Žalobce nemůže vykonávat sedavou práci z důvodu ztráty kondice svalstva a jeho úbytku. Nedošlo k ustálení zdravotního stavu, ale dochází k jeho zhoršování. Doporučení lékaře přiznat invalidní důchod je třeba brát jako rozhodující skutečnost.
5. Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci **přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 4. 8. 2022.
6. Žalovaná **napadené rozhodnutí** odůvodnila tím, že podle posudku lékaře žalované ze dne 13. 6. 2022 nebyl žalobce invalidní. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce bylo zdravotní postižení podle kapitoly XV oddílu B položky 11 přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity (ztuhnutí nebo omezení pohybu v hlezenním kloubu/kloubech). Pokles pracovní schopnosti činil 20 % (horní hranice rozmezí). Šlo o stav po artrodéze subtalo vlevo dne 23. 9. 2016. Jde o trvalé omezení pohybu v hlezenním kloubu s dopadem na omezení zatížení celé levé dolní končetiny trvalou chůzí a stáním. V tomto hodnocení je zohledněn i dopad nemoci na pracovní zapojení. Nelze prokázat těžší funkční postižení. Žalobce nepracuje a je dlouhodobě adaptován na trvalé poúrazové a pooperační reziduum.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

Zdravotní stav by odpovídal spíše osobě zdravotně znevýhodněné. Jde o vhodné pracovní zapojení žalobce, který z lékařského hlediska nebyl a není trvale vyloučen z pracovního procesu. Žalobce je schopen minimálně zaučení ve vhodném oboru a práci, například v prostředí chráněné dílny s respektováním daného omezení. Z posudkového hlediska se hodnotí trvalé funkční omezení po úrazu a typ či mechanismus úrazu nemá na posouzení vliv.

7. **Soud vyžádal k důkazu posudek posudkové komise** v souladu s § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.
8. **Z posudku PK MPSV v Ostravě ze dne 7. 12. 2022** soud zjistil, ze které zdravotnické dokumentace posudková komise vycházela, jaké byly diagnózy žalobce, jaké konkrétní skutečnosti citovala posudková komise z relevantních lékařských zpráv a k jakému posudkovému zhodnocení dospěla. Podle posudkové komise rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti k datu 4. 8. 2022 bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole XV oddílu B položce 11 přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, s mírou poklesu pracovní schopnosti o 20 %, tj. horní hranice rozmezí. Posudková komise tuto míru poklesu pracovní neschopnosti neměnila, protože ostatní onemocnění pracovní potenciál významněji nesnižují.
9. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce ke dni 4. 8. 2022 bylo pouřazové postižení levého hlezna a stav po artrodéze subtalo (talokalkaneární), tj. znehybnění podhlezenního kloubu. Posudková komise hodnotila stav žalobce shodně s posudkovými lékaři žalované v obou stupních správního řízení, protože výrazná deformita levé nohy nebyla prokázána a kloub je stabilní. Artrodéza kloubu je dobře zhojená. Pohyblivost hlezna je omezena artrózou druhého stupně a osteofytem a lékaři zvažují artroskopické řešení.
10. Posudková komise uvedla v pracovní rekomandaci, že žalobce není schopen práce fyzicky náročné, trvale ve stoji a chůzi, s nutností chůze po nerovném terénu, se zvedáním a přenášením těžkých břemen, v nepříznivých klimatických podmínkách a v riziku hluku. Žalobce byl schopen práce fyzicky nenáročné, převážně vsedě, v tepelně stabilizovaném prostředí, např. montáže a balení výrobků vsedě, obsluha strojů a strojních zařízení vsedě, hlídací služba – monitoring apod. Žalobce byl schopen pracovat v nezkráceném pracovním úvazku i ve směnných provozech. Byl dále schopen vyučení a rekvalifikace zaučením (není vyučen). Rekvalifikace na práci sanitáře v minulosti nebyla vhodná vzhledem ke snížení schopnosti zátěže levé dolní končetiny. Žalobce je pracovně omezen, ale jeho stav neodpovídal ani v minulosti invaliditě, protože případná dočasná zhoršení zdravotního stavu a operace s následnou léčbou odpovídaly pouze dočasné pracovní neschopnosti.
11. **Žalovaná při jednání soudu** shrnula, že posudek posudkové komise shledala jako úplný, podrobný a vnitřně bezrozporný.
12. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
13. Podle § 39 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) *jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*
 - a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
 - b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*

c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

14. Podle § 39 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění *pracovní schopnosti se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*
15. Podle § 39 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění *při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,*
 - a) *zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,*
 - b) *zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,*
 - c) *zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,*
 - d) *schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,*
 - e) *schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,*
 - f) *v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.*
16. **V souzené věci byla především sporná otázka skutková,** tj. zdravotního stavu žalobce a existence, příp. stupně jeho invalidity. Ve správním řízení byl posouzen zdravotní stav žalobce a jeho dopad na pracovní schopnost dvakrát a v soudním řízení správním byl stav žalobce posouzen PK MPSV v Ostravě se stejným výsledkem, tj. že žalobce není invalidní a pokles pracovní schopnosti žalobce nastal pouze o 20 %.
17. Na soudu bylo, aby vyhodnotil z provedených důkazů, o který má své rozhodnutí opřít. Posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení existence a dne vzniku invalidity je otázkou odbornou, medicínskou (důchod podmíněný dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem), a rozhodnutí soudu tak závisí především na odborném lékařském posouzení. Správní soud si proto nemůže učinit úsudek o této otázce sám. Podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tímto účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Posudkové komise jsou oprávněny posoudit pokles pracovní schopnosti a zaujmout posudkové závěry o invaliditě, jejím vzniku, trvání či zániku. Posudkové řízení je specifickou formou správní činnosti (srov. § 16a zák. č. 582/1991 Sb.) spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění. Jde o postup posudkového orgánu, jehož hlavním obsahem je posudková činnost, která předpokládá vedle odborných lékařských znalostí též znalosti z oboru posudkového lékařství. I tyto posudky nicméně hodnotí soud jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s. a v případě potřeby může zejména uložit též zpracování posudku soudem ustanoveným znalcem z oboru posudkového lékařství. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti, a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. Posudkový závěr by měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý

i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity závisí především.

18. Správní soud tedy sám zdravotní stav žadatele o invalidní důchod nepřezkoumává. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, správní soud v řízení o správní žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity, jejího stupně a data vzniku invalidity, resp. v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu, ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise, o němž se opírá správní rozhodnutí, je úplný a přesvědčivý (test úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku – srov. konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), např. rozsudek ze dne 25. 9. 2003, č. j. 4 Ads 13/2003-54, ze dne 3. 4. 2013, č. j. 6 Ads 158/2012-24 a mnohé další, dostupné na www.nssoud.cz), případně – namítal-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (test řádného složení posudkové komise).
19. V závěru soudem provedeného dokazování nebyl spor o úplnosti podkladů pro posouzení zdravotního stavu žalobce (nové lékařské zprávy nemohl soud ani posudková komise hodnotit, viz dále). Posudková komise vypsala, ze kterých všech nálezů vycházela a lékařské zprávy, které byly součástí zdravotnické dokumentace, posudková komise v posudku zhodnotila. Žalobce nenamítal, že by v posudku chyběla některá konkrétní lékařská zpráva z rozhodného období a věcné posouzení jejího obsahu. Soud se tedy zabýval dále otázkou, zda posudek PK MPSV obстоjí v testu úplnosti, přesvědčivosti a správnosti.
20. Požadavek úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaná osoba namítá, a musí své posudkové závěry náležitě odůvodnit. Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav posuzované osoby byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem jí tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních potíží (§ 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity), přičemž jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se tu nesčítají, ale procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti tedy komise vyhodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž zdravotní postižení podřadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí, včetně případného navýšení podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity.
21. Soud konstatuje, že posudek PK MPSV v Ostravě, který byl podkladem vydání rozsudku, nárokům testu úplnosti, přesvědčivosti a správnosti dostál. PK MPSV shromáždila zdravotnickou dokumentaci žalobce v úplnosti a posoudila jeho zdravotní stav komplexně, soud ani nemá důvod pochybovat o úplnosti a správnosti stanovených diagnóz.

22. Podle kapitoly XV oddílu B položky 11 přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity je zdravotním postižením ztuhnutí nebo omezení pohybu v hlezenním kloubu/kloubech podle rozsahu omezení. Pokles pracovní schopnosti je u tohoto onemocnění stanoven na 10 - 20 %.
23. Podle posudkového hlediska u ztrát končetin a jejich částí se míra poklesu pracovní schopnosti stanoví podle omezení fyzické výkonnosti, pohyblivosti, chůze, stání, schopnosti koordinace pohybů, funkčního postižení ruky, manipulace a přenášení předmětů, dopadu na schopnost vykonávat denní aktivity, s přihlédnutím k dominanci horní končetiny.
24. Žalobce nepředložil žádnou lékařskou zprávu, která by zpochybnila zjištěný skutkový a právní stav ve věci poklesu jeho pracovní schopnosti a existence invalidity. Žalobce nenamítal, že by splňoval konkrétní kritéria hodnocení s vyšším poklesem pracovní schopnosti. Žalobce ani nedoložil lékařské zprávy, které by taková postižení osvědčovaly. Soud považuje za přesvědčivé posudkové zhodnocení posudkové komise, že u žalobce nebylo prokázáno závažnější postižení, a to i s ohledem na obsah lékařských zpráv, které jsou citované v posudku a jsou doloženy i ve správním spise.
25. Žalobce doložil v soudním řízení správním natříkrát lékařské zprávy, přičemž poslední doložená zpráva byla vydaná po datu vydání napadeného rozhodnutí (24. 11. 2022) a neobsahovala informace ke stavu žalobce před datem vydání napadeného rozhodnutí. Soud všechny zprávy doložené žalobcem zaslal posudkové komisi ke zhodnocení a k prověření, jestli se týkají rozhodného období do vydání napadeného rozhodnutí dne 4. 8. 2022. Žalobce neúplnost posudku posudkové komise nenamítal a soud nezjistil, že posudková komise nezhodnotila některou z lékařských zpráv, které jsou obsahem soudního spisu. Soud podotýká, že nemá k dispozici posudkový spis posudkové komise a listiny, které obsahuje, s výjimkou posudku a protokolu o jednání.
26. Na straně 4 posudku je uvedeno, že u posudkové komise vyšetřil žalobce ortoped a zjistil, že žalobce je schopen chůze i bez opory a obuvi, výrazně napadá a stěžuje si na bolest levého kotníku a paty. Posudková komise zhodnotila i rentgenový snímek ze dne 24. 11. 2022, podle kterého je hlezno po artrodéze zhojeno dobře, bez migrace, kovy jsou na místě, artróza je druhého stupně, osteofyt přední hrany kosti holenní je výrazný a kloubní štěrbina je s mírnou redukcí. Byla zjištěna progresse osteofytu o 1 cm oproti snímku v roce 2017, snímek je ve správním posudkovém spise. V AP projekci předozadně lehká redukce kloubní štěrbiny symetrická, tedy bez nestability. Končetiny jsou bez otoků, při srovnání vlevo bez deformit. TC v osovém postavení, vázne plná dorziflexe. Hybnost hlezna vlevo byla S 0-10-20 s deficitem extenze, které brání osteofyt přední tibie, který naráží, deformita osy není. Hlezno vpravo má hybnost S 0-0-40 st.
27. Podle § 39 odst. 6 zákona o důchodovém pojištění *za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení.* Žalobce neprokázal, že by jeho stav nebyl stabilizovaný. Ve zprávě ortopeda ze dne 21. 7. 2022 je uvedeno s odkazem na rentgenový snímek: „stabilní fuze subtalo“; šrouby a skoba v dobrém uložení. Podle zprávy ze dne 24. 11. 2022 extrakce kovů není v plánu. Operace zpravidla vede ke zlepšení stavu a zmírnění obtíží. Žalobce nenamítal, že by jeho postižení mělo spadat pod jinou

položku přílohy vyhlášky o posuzování invalidity.

28. Podle § 39 odst. 7 zákona o důchodovém pojištění *pojištěnec je adaptován na své zdravotní postižení [odstavec 4 písm. c)], jestliže nabyl, popřípadě znovu nabyl schopností a dovedností, které mu spolu se zachovanými tělesnými, smyslovými a duševními schopnostmi umožňují vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti.* Žalobce nedoložil žádné lékařské zprávy, lékařský posudek pro pracovněprávní účely ani jiné důkazy o tom, že by nebyl schopen zaučení, rekvalifikace s uvedenými omezeními nebo vykonávat přední jinou vhodnou výdělečnou činnost.
29. Soud neshledal jako opodstatněnou námitku, že posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí nejsou nezávislé. Systémová propojenost jednotlivých orgánů rozhodujících ve věci nutně nemusí znamenat absenci nezávislosti či nestrannosti jednotlivých posudkových komisí. Jak totiž vyslovil NSS již v rozsudku ze dne 29. 5. 2003, č. j. 5 Ads 4/2003-35, č. 33/2003 Sb. NSS, „sama skutečnost, že posudková komise je orgánem Ministerstva práce a sociálních věcí, není důvodem k pochybnostem o objektivitě jejích závěrů; ta má být garantována složením posudkových komisí předepsaným § 3 odst. 1 vyhlášky č. 182/1991 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení a zákon České národní rady o působnosti orgánů České republiky v sociálním zabezpečení, podle níž jsou členy posudkových komisí nejen posudkoví lékaři a tajemníci z řad pracovníků Ministerstva práce a sociálních věcí, ale i odborní lékaři jednotlivých klinických oborů, tedy osoby odlišné od pracovníků Ministerstva práce a sociálních věcí.“ Nyní jsou složení a činnost posudkové komise upraveny v § 16b zákona č. 582/1991 Sb.
30. K doporučení ošetřujícího lékaře k uznání invalidity soud konstatuje, že ani případné vyjádření lékaře ohledně existence a stupně invalidity obsažené v lékařské zprávě není pro posudkové lékařské závazné a tvoří pouze podklad pro jejich vlastní odborné posouzení (srov. rozsudek NSS ze dne 14. 7. 2016, č. j. 5 Ads 158/2014-29). Důvodem je skutečnost, že praktičtí a odborní lékaři nemají obvykle vzdělání v oboru posudkového lékařství včetně znalostí práva sociálního zabezpečení, aby kvalifikovaně posoudili funkční dopad zdravotního stavu na pracovní schopnost; nemají k tomu ani kompetence. Úkolem praktických a odborných lékařů je řádně a přesvědčivě popsat zdravotní stav tak, aby z řádně zjištěného zdravotního stavu posudkový lékař mohl vyvodit odpovídající závěry. Podobně není závazný ani posudek znalce, který není znalcem v oboru posudkového lékařství (srov. rozsudek NSS ze dne 19. 4. 2012, č. j. 4 Ads 50/2012-22). Takový posudek by musela přezkoumat posudková komise (srov. rozsudek NSS ze dne 14. 6. 2018, č. j. 7 Ads 88/2018-20, bod 24).
31. Soud neprovedl při jednání důkaz posudkem znalce MUDr. M. ze dne 13. 4. 2017, protože tento posudek zahrnula do posouzení invalidity žalobce posudková komise; citovala z něj na straně 3 posudku.
32. K žalobnímu návrhu přiznat žalobci invalidní důchod soud poukazuje na to, že model fungování českého správního soudnictví je založený na principu retrospektivního přezkumu a na principu kasačním (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 16. 11. 2016, č. j. 5 As 104/2013-46). V souladu s § 78 s. ř. s. správní soud může pouze zrušit napadené rozhodnutí anebo žalobu zamítnout.
33. Závěrem soud shrnuje, že žalovaná zjistila řádně skutkový stav, vybrala správně právní předpisy, pod které jej subsumovala a z toho vyvodila v souladu se zákonem skutkové i právní závěry, se kterými se soud ztotožnil. V soudním řízení správním tyto závěry

žalované osvědčilo dokazování posudkem posudkové komise. Posudková komise dospěla k závěru, že pracovní schopnost žalobce byla zachována z 80 %.

34. Úspěšná žalovaná a neúspěšný žalobce nemají právo na náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 12. ledna 2023

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně